

מ"ת 895/08 - מדינת ישראל נגד אנטון גולובייחין

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 895/08 מדינת ישראל נ' גולובייחין(עוצר)
תיק חיזוני: 342413/2020

בפני כבוד השופטת לבונה שלاعتה חלאלה
מדינת ישראל

מבקשת נגד

אנטון גולובייחין (עוצר)

משיב

החלטה

1. נגד המשיב הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירות של פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גנבה, גנבה, החזקת מכשירי פריצה ונחיתה בזמן פסילה. עפ"ו כתוב האישום, מדובר בחמשה מקרים שונים של פריצה וגנבה שבוצעו, יחד עם אחר, בחודשים יוני - يول', השנה.

עם הגשת כתוב האישום, הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים הפליליים.

2. בית המשפט (כב' השופטת לוקי'ז) קיים דין בבקשתו ובהחלטה מיום 16.8.20 נקבע קיומן של ראיות לכואורה וUILIT מעוצר ולאחר שנשמעו המפקחים שהוצאו (ammo של המשיב ובן דודו) הופנה עניינו של המשיב לשירות המבחן לקבלת תסקير מעוצר. בהחלטה, התייחס בית המשפט לעברו המכוביד של המשיב בעבירות רכוש, סמים והפרת הוראה חוקית ולכך שהוא צפוי, אם יורשע, להפעלת מאסרים על תנאי התלוים ועומדים נגדו.

3. לאחר מספר דחיות הוגש תסקיר מעוצר מטעם שירות המבחן, אשר לא בא בהמלצתו על שחרורו של המשיב לחלופת מעוצר וגם לא על מעצרו באיזוק אלקטרוני.

4. חרף התסקיר השלילי, עתר ב"כ המשיב למעצרו של המשיב באיזוק, תוך שהוא טוען שאין לעשות הבדיקה בין נאשם נוסף, שותף לאותם אישומים, אשר שוחרר בתנאים מגבלים. הסניגור ביקש להציג בהקשר זה כי אין הבדל בין שני הנאשמים בכל הקשור לנסיבות ביצוע העבירות המוחשיות בכתב האישום.

מעבר לכך, טוען הסניגור כי מדובר בעבירות רכוש, אשר אף אם מתקיימת עילית מסוכנות ביחס אליהן, עדין אין מדובר במסוכנות שלא ניתן לאינה ע"י מעוצר באיזוק.

מנגד, טען ב"כ המבוקשת כי מדובר באדם אשר פוגע ברכשו של הציבור באופן חוזר ונשנה וכי האירועים נשוא כתוב האישום הם אירועים מתוכננים, אשר בוצעו במצוות, ובשיטתיות. ב"כ המבוקשת הפנה למסקיר המ Zucker וטען כי נקבע בו מפורשות שרמת הסיכון בהשנות פורצת גבולות החוק מצדיו של המשיב הינה גבוהה וכי המפקחים שהוצעו אינם יכולים לבצע את מלאכת הפיוק ולהוות גורם סמוכות עבור המשיב.

.5. לאחר שענייתי היטב בהחלטת השופט לוקיז' ובמסקיר שירות המבחן ולאחר שבדקתי את טיעוניהם של הצדדים, מצאתי להוורת על מעטו של המשיב עד תום ההליכים.

.6. ובכן נקודת המוצא היא כי בית המשפט אינו מחויב באימוץ המלצותו של שירות המבחן, עם זאת נדרשים טעמים נכבדים על מנת להצדיק סטייה מהמלצות שליליות שנקבעו בתסקירות. עורכי התסקיר, הינם אנשי מקצוע מיומנים שלהם מומחיות בבחינת התנהגותם של הנאים המובא בהם פניהם, סביבתו, משפחתו והאינטראקטיה ביניהם, ויש לתת לעמדתם משקל ממשמעותי.

"כבר נפסק, כי סטייה מהמליצה שלילית של שירות המבחן תעשה באופן חריג, ומקום בו קיימים לכך טעמים כבדי משקל (ראו, למשל, בש"פ 3386/07 מדינת ישראל נ' א shed (לא פורסם, 18.4.07); בש"פ 3286/07 מדינת ישראל נ' عمر (לא פורסם, 10.04.2010) "בש"פ 3201/2009 מדינת ישראל נ' פלוני (6.5.2010).

בנסיבות כאן, לא מצאתי כל הצדקה לסתות מהמלצתו שלילית של שירות המבחן.

.7. ראש וראשון אצין כי עניינו במשפט צער, בן 36, אשר כבר לחובתו 13 הרשות בעבירות של סמים, רכוש, אלימות והפרת הוראה חוקית ותלוימס ועומדים נגדו שני מאסרים מותנים אשר לא היה בהם כדי להרתרטו. המשיב ריצה עונשי מאסר שונים, מהאחרון ביניהם שוחרר בחודש Mai 2019. מסקיר שירות המבחן עולה כי לאור חיו הציג המשיב מעורבות גבוהה בפלילים ודפוסים התמכרותים בצריכת סמים, ועפ"י התרשםות קצינת המבחן, אין הוא מקבל גבולות וסמכות החוק ונוטה להתנהגות מתriseה כמענה לרגשות קיפוח תוך גילוי מעורבות פלילית חוזרת בעבירות בעלות מאפיינים דומים. על סמך עבורי של המשיב ומאפיינו אישיותו, סקרה קצינת המבחן כי רמת הסיכון להשנות התנהגות פורצת גבולות החוק מצדיו של המשיב הינה גבוהה.

.8. שנית, על אף שמדובר בעבירות רכוש שבוצעו כלפי בית עסק, הרי שתידירות המעשים, באופן הביצוע והעבדה כי בוצעו במצוות, מלמדים על **תנאי** ומוסכנות גבוהות מצדיו של המשיב. בזיקה לטענות הסניגור בהקשר זה אומר כי מוסכנות זו, גם אם היא מכוונת כלפי הרכוש, אין להקל ראש בה ולא ניתן להמעיט בחשיבות בטחונתו האישי של הציבור.

.9. שלישית, בית המשפט (כב' השופט לוקיז') החליט **לאחר ששמע את המפקחים** כי ישנו צורך בבדיקה מעמיקה של החלופה המוצעת, ונראה כי עשה זאת לא בכספי. אם החלופה הייתה מניחה את דעתו של בית המשפט בצורה מובהקת - וניתן להתרשם מההחלטה שניתנה כי אין בכך הדבר - לא יהיה מפנה את המשיב

לשירות המבחן. מכאן החשיבות לתוכנו של הتسקיר.

קצינת המבחן שוחחה עם המפקחים המוצעים ולא התרשמה מיכולתם לשאת במלاكت הפיקוח. ביחס לאמא, היא סבירה כי אין מדובר בגין סמכותי נוספת לחצים או מציב גבולות ומכאן הובעו ספקות באשר ליכולתה לעמוד במשימת הפיקוח לרבות דיווח לגורמי האכיפה. גם ביחס למפקח הנוסף, הועלו ספקות באשר ליכולתו לצמצם את הסיכון הנשקי מהתשופ.

במכלול הדברים, קצינת המבחן לא באה בהמלצת על שחרור המשיב. לטעמי, זהה המסקנה המתבקשת בנסיבות. לעניין מעצרו של המשיב באיזוק אומר כי, מעוצר זה אינו יכול להחליף או ליותר את הפיקוח האנושי, ולאור קוו אישיותו של המשיב כפי שהורחבע בעניינם בתסקיר והשימוש בסמים, אין במעוצר באיזוק כדי להשיג את הביטחון הנדרש.

10. הסניגור טען כאמור כי אין לעורך הבדיקה ביןו של המשיב כאן לבין נאים אחר שייחסו לו אותן עובדות ועבירות בכתב האישום, ואשר בית המשפט הורה על שחרורו בתנאים. יאמיר מיד, כי עניינים של שני הנאים אינם דומים, ולא בצד נקבע פעמי אחד אחר פעם בפסקה כי עת שוקל בהמה"ש שאלת שחרורו של נאים בתנאים מגבלים, **בוחן הוא את העשה ואת המעשה**. יתכן כי המעשים דומים בין שני הנאים, אלא שהଉשים, נסיבותיהם והמפקחים המוצעים, שונים.

אין בדעתו לעורך השוואה בין כל הפרמטרים הרלוונטיים לעניינו בין שני הנאים, אם כי עיון קל בשני הتسويרים, של הנאים כאן ושל הנאים השני, מלמד היטב על השוני. די לי בהקשר זה אם אציין כי הרשותה האחורה של הנאים השני הייתה בשנת 2010 ואם אפנה להתרומות החביבות של שירות המבחן ממנה. קצין המבחן שטיפל בנאים השני ובחן את עניינו התרשם ממודעות אישית ראייה, אשר באמצעותה מסוגל הנאים לקבל החלטות מושכלות ולשפר את התקשרות שלו עם גורמי טיפול לצורך קידום עניינו. על אף שגם מאותו נאים נש��פת מסוכנות להישנות מעשי עבירות בעtid, החלופה שהוצעה הותירה רושם של מפקחים מציב גבולות, היכולים ליתן מענה פיקוח ורגשי ומתואם למשיב, הכל כפי שפורט בהרחבת בתסקיר.

עברו של הנאים השני והתרומות החביבות של שירות המבחן מהנאים ומהחלופה שהוצעה הביאו את בהמה"ש להורות על שחרורו בתנאים מגבלים.

אדרבא, גם בית המשפט (השופט לוקיז') בהחלטתו שניתנה עוד ביום 16.8.20 (מ"ת 20-08-878), מצא לעורך הבדיקה בין שני הנאים ואף ציין את התרומות החביבות מהמפקחים ומהתאימות למשימת הפיקוח, בעניינו של הנאים השני, מה שלא היה ביחס לנאים כאן.

11. דברים אלה אף מחדדים את העובה כי שחרורו של נאים בתנאים מגבלים אינו נבחן באופן מלactivo. מדובר במלاكت בחינה של שיקולים שונים, חלקם גדול נועז בנאים, נסיבותו, יכולת בהמה"ש ליתן בו אימון, בין היתר

על רקע מעשי, אישיותו וחוילופה המוצעת. מכאן גם אין הכרח שנייהם יזכו לאותה החלטה. בעניינו, קיימת הצדקה ברורה לטעמי, להבחנה בין שני הנאים והשוני בין שני הנסיבות משקף זאת היבט.

12. לאור כל האמור, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

ניתנה היום, כ"ה תשרי תשפ"א, 13 אוקטובר 2020, בהעדך
הצדדים.